

Torstai 29. huhtikuuta 2021

P9_TA(2021)0147

Digiverotus: OECD:n neuvottelut, digitaalialan yritysten verotuksellinen kotipaikka ja mahdollinen EU:n digitaalivero

Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. huhtikuuta 2021 digiverotuksesta: OECD:n neuvottelut, digitaalialan yritysten verotuksellinen kotipaikka ja mahdollinen EU:n digitaalivero (2021/2010(INI))

(2021/C 506/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 ja 115 artiklan,
- ottaa huomioon 1.–2. lokakuuta 2020 ⁽¹⁾ ja 21. heinäkuuta 2020 ⁽²⁾ annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2020 kokoontuneen Ecofin-neuvoston päätelmät ⁽³⁾,
- ottaa huomioon vielä hyväksyttävänä olevat komission ehdotukset, erityisesti yhteistä yhteisöveropohjaa (CCTB), yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa (CCCTB) ⁽⁴⁾ ja digiveropakettia ⁽⁵⁾ koskevat ehdotukset, sekä näitä ehdotuksia koskevat parlamentin kannat,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2019 annetun komission tiedonannon ”Kohti tehokkaampaa ja demokraattisempaa päätöksentekoa EU:n veropolitiikan alalla” (COM(2019)0008),
- ottaa huomioon 19. helmikuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Euroopan digitaalista tulevaisuutta rakentamassa” (COM(2020)0067),
- ottaa huomioon 15. heinäkuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Oikeudenmukaista ja yksinkertaista verotusta koskeva toimintasuunnitelma elpymisstrategian tueksi” (COM(2020)0312),
- ottaa huomioon veropäätöksiä ja muita luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisia toimenpiteitä käsittelevän erityisvaliokunnan (TAXE-valiokunta) ehdotuksesta 25. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman veropäätöksistä ja muista luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisista toimenpiteistä ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon veropäätöksiä ja muita luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisia toimenpiteitä käsittelevän toisen erityisvaliokunnan (TAXE2-valiokunta) ehdotuksesta 6. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman veropäätöksistä ja muista luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisista toimenpiteistä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia käsittelevän tutkintavaliokunnan (PANA-valiokunta) tekemän rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia koskevan tutkimuksen johdosta 13. joulukuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle ja komissiolle tutkia epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/45917/021020-euco-final-conclusions-fi.pdf>

⁽²⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/45126/210720-euco-final-conclusions-fi.pdf>

⁽³⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13350-2020-INIT/fi/pdf>

⁽⁴⁾ Ehdotus neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhteisöveropohjasta (COM(2016)0685), 25. lokakuuta 2016, ja ehdotus neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta (CCCTB) (COM(2016)0683), 25. lokakuuta 2016.

⁽⁵⁾ Paketti koostuu 21. maaliskuuta 2018 annetusta komission tiedonannosta ”On aika ryhtyä toimiin nykyaikaisen, oikeudenmukaisen ja tehokkaan verotusstandardin vahvistamiseksi digitaalitalouden alalla” (COM(2018)0146), 21. maaliskuuta 2018 annetusta ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi merkittävän digitaalisen läsnäolon yhteisöverotusta koskevien sääntöjen vahvistamisesta (COM(2018)0147), 21. maaliskuuta 2018 annetusta ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi tiettyjen digitaalisten palvelujen tarjoamisesta saatavista tuloista kannettavaa digitaalisten palvelujen veroa koskevasta yhteisestä järjestelmästä (COM(2018)0148) ja 21. maaliskuuta 2018 annetusta komission suosituksesta merkittävän digitaalisen läsnäolon yhteisöverotuksesta (C(2018)1650).

⁽⁶⁾ EUVL C 366, 27.10.2017, s. 51.

⁽⁷⁾ EUVL C 101, 16.3.2018, s. 79.

⁽⁸⁾ EUVL C 369, 11.10.2018, s. 123.

Torstai 29. huhtikuuta 2021

- ottaa huomioon talousrikoksia, veropetoksia ja veronkiertoa käsittelevän erityisvaliokunnan (TAX3) ehdotuksesta 26. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman talousrikoksista, veropetoksista ja veronkierrosta ⁽⁹⁾,
 - ottaa huomioon komission jatkotoimet edellä mainittujen parlamentin päätöslauselmien johdosta ⁽¹⁰⁾,
 - ottaa huomioon teettämänsä tutkimuksen digitalisaation vaikutuksesta kansainvälisiin veroasioihin sekä asiaan liittyvistä haasteista ja ratkaisuista ⁽¹¹⁾,
 - ottaa huomioon lokakuussa 2015 hyväksytyyn G20-ryhmän ja OECD:n osallistavan kehyksen veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (BEPS) koskevasta toimintasuunnitelmasta ja erityisesti sen toimenpiteen 1, joka koskee digitalisaation verotukselle asettamia haasteita,
 - ottaa huomioon vuonna 2018 hyväksytyyn G20-ryhmän ja OECD:n osallistavan kehyksen väliraportin ”Tax Challenges Arising from Digitalisation” ja toukokuussa 2019 hyväksytyyn työohjelman, jolla pyritään kehittämään yhteisymmärryksen perustuva ratkaisu talouden digitalisaation verotukselle asettamiin haasteisiin,
 - ottaa huomioon lokakuussa 2020 hyväksytyyn G20-ryhmän ja OECD:n osallistavan kehyksen lausuman ja raportit ensimmäisen ja toisen pilarin suunnitelmista sekä siihen liitettyjen OECD:n sihteeristön tekemien taloudellisen analyysin ja vaikutustenarvioinnin tulokset,
 - ottaa huomioon kansainvälisiä verokysymyksiä käsittelevien lukuisten G7-, G8- ja G20-huippukokousten tulokset,
 - ottaa huomioon kansainvälistä veroyhteistyötä käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien asiantuntijakomitean meneillään olevan työn talouden digitalisoitumiseen liittyvistä verotuksellisista haasteista,
 - ottaa huomioon 14. tammikuuta 2021 annetun komission alustavan vaikutustenarvioinnin digitaaliverosta (Ares(2021) 312667),
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2019 antamansa päätöslauselman globaalin digitaalitalouden oikeudenmukaisesta verotuksesta: BEPS 2.0 ⁽¹²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan lausunnon,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0103/2021),
- A. ottaa huomioon, että nykyiset kansainväliset yhtiöverosäännöt perustuvat periaatteisiin, jotka on laadittu 1900-luvun alussa ja jotka eivät enää sovellu yhä globalisoituneempaan ja digitaalisempaan talouteen, mikä mahdollistaa monia haitallisia verokäytäntöjä, jotka heikentävät julkista taloutta ja reilua kilpailua;
- B. ottaa huomioon, että näiden kansainvälisten verosääntöjen oikeasuhteisuutta ja toteuttamiskelpoisuutta tarkastellaan nyt OECD:n neuvottelujen yhteydessä, jotta voidaan varmistaa eurooppalaisten yritysten kilpailukyky yhä globalisoituneemmassa ja digitalisoituneemmassa taloudessa;
- C. ottaa huomioon, että digitalisoituvaa taloutta on pahentanut nykyisiä ongelmia, jotka johtuvat siitä, että monikansalliset yritykset ovat liian riippuvaisia aineettomista hyödykkeistä, kuten teollis- ja tekijänoikeuksista;

⁽⁹⁾ EUVL C 108, 26.3.2021, s. 8.

⁽¹⁰⁾ 16. maaliskuuta 2016 julkaistut yhteiset jatkotoimet aiheesta ”lisää läpinäkyvyyttä, koordinoitua ja lähentymistä unionin yhtiöveropolitiikkoihin” ja TAXE-erityisvaliokunnan päätöslauselmista, 16. marraskuuta 2016 julkaistut jatkotoimet TAXE2-erityisvaliokunnan päätöslauselmalle ja huhtikuussa 2018 julkaistut jatkotoimet PANA-valiokunnan suositukselle ja 27. elokuuta 2019 julkaistut jatkotoimet TAX3-päätöslauselmalle.

⁽¹¹⁾ Hadzhieva, E., ”Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies”, Euroopan parlamentti, unionin sisäasioiden pääosasto, politiikkayksikkö A (talous-, tiede- ja elämänlaatuasioiden politiikkayksikkö), helmikuu 2019.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0102.

Torstai 29. huhtikuuta 2021

- D. ottaa huomioon, että vuosien 2008–2009 finanssikriisin ja useiden veropetoksia, aggressiivista verosuunnittelua, veronkiertoa ja rahanpesua koskevien paljastusten jälkeen G20-maat sopivat käsittelevänsä näitä kysymyksiä maailmanlaajuisesti OECD:n tasolla veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (Base Erosion and Profit Shifting, BEPS) koskevan hankkeen avulla, joka johti BEPS-toimintasuunnitelmaan;
- E. panee merkille, että BEPS-toimintasuunnitelmalla pystyttiin saavuttamaan maailmanlaajuinen yhteisymmärrys monista asioista veropetosten, aggressiivisen verosuunnittelun ja veronkierron torjunnan mahdollistamiseksi; toteaa kuitenkin, että talouden digitalisaation verotukselle asettamiin haasteisiin vastaamisesta ei päästy yhteisymmärrykseen, minkä vuoksi vuonna 2015 hyväksyttiin erillinen loppuraportti BEPS-toimenpiteestä 1;
- F. ottaa huomioon vaatineensa toistuvasti kansainvälisen yhtiöverojärjestelmän uudistamista verovilpin, veronkierron ja digitaalitalouden verottamiseen liittyvien haasteiden torjumiseksi;
- G. ottaa huomioon, että komissio esitti vuonna 2018 kaksi ehdotusta digitaalitalouden verotuksesta, mukaan lukien tilapäinen lyhyen aikavälin ratkaisu, jolla otetaan käyttöön digitaalisten palvelujen vero, ja pitkän aikavälin ratkaisu, jossa määritellään merkittävä digitaalinen läsnäolo yritysverotuksen verotukselliseksi siteeksi ja jolla korvattaisiin digitaalisten palvelujen vero; ottaa huomioon, että komissio esitti 25. lokakuuta 2016 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta (CCCTB) (COM(2016)0683); ottaa huomioon, että parlamentti kannatti kaikkia näitä ehdotuksia mutta niitä ei hyväksytty neuvostossa, mikä pakotti jotkin jäsenvaltiot ottamaan yksipuolisesti käyttöön digitaalisten palvelujen veron;
- H. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden käyttöön ottamat koordinoimattomat ja erilliset digitaalipalvelujen verot erilaisine verotussääntöineen ja -kriteereineen lisäävät hajanaisuutta sisämarkkinoilla, tuottavat lisää verotukseen liittyvää epävarmuutta ja vähentävät tehokkuutta verrattuna yhteiseen ratkaisuun unionin tasolla;
- I. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden yksipuolisesti toteuttamat toimenpiteet uhkaavat lisätä kansainvälisiä kauppakiistoja, jotka voivat vaikuttaa sekä digitaalisiin että muihin kuin digitaalisiin yrityksiin sisämarkkinoilla;
- J. ottaa huomioon, että G20-maiden valtiovarainministerien maaliskuussa 2017 antaman toimeksiannon mukaisesti ja sen jälkeen, kun työohjelma hyväksyttiin toukokuussa 2019, veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskeva OECD:n ja G20-ryhmän osallistava kehys on digitaalitaloutta käsittelevän työryhmänsä kautta pyrkinyt yhteisymmärrykseen perustuvaan maailmanlaajuiseen ratkaisuun, joka perustuu kahteen pilariin: ensimmäinen pilari verotusoikeuksien jakamisesta uusien voitonkohdentamista ja verotuksellista sidettä koskevien sääntöjen perusteella ja toinen pilari ratkaisematta jääneiden BEPS-kysymysten käsittelemiseen ja toimenpiteistä verotuksen vähimmäistason varmistamiseksi;
- K. ottaa huomioon, että G20-ryhmän ja OECD:n osallistava kehys julkaisi 12. lokakuuta 2020 paketin, joka sisältää lausuman ja raportit ensimmäisen ja toisen pilarin suunnittelusta ja jossa otetaan huomioon yhteneväiset näkemykset useista politiikan osa-alueista, periaatteista ja parametreista molemmissa pilareissa ja yksilöidään ratkaisematta olevat poliittiset ja tekniset kysymykset;
- L. ottaa huomioon, että digitaalialan johtavien monikansallisten yritysten voitot ovat kasvaneet merkittävästi viime vuosina; ottaa huomioon, että covid-19-pandemian johdosta toteutetut sulkutoimet ovat edelleen nopeuttaneet tätä suuntausta siirtyä digitaalisiin palveluihin perustuvaan talouteen ja asettaneet fyysiset yritykset, erityisesti pk-yritykset, entistä epäedullisempaan asemaan; katsoo, että on toimittava pikaisesti, kun otetaan huomioon G20-ryhmän ja OECD:n osallistavan kehysten tavoite saada neuvottelut päätökseen heinäkuussa 2021 hyvänä myönteisenä ensiaskeleena kohti verotaakan tasapuolisempaa jakautumista;
- M. ottaa huomioon, että asianmukainen kansainvälinen verolainsäädäntö on avainasemassa veronkiertoon ja verojen välttelyyn liittyvien käytäntöjen estämisessä ja kehitettäessä oikeudenmukaista ja tehokasta verotusjärjestelmää, jolla puututaan epätasa-arvoon ja taataan varmuus ja vakaus, jotka ovat kilpailukyvyyn ja yritysten, erityisesti pk-yritysten, tasapuolisten toimintaedellytysten ennakkoehtoja;
- N. ottaa huomioon, että talouden digitalisoituminen on mahdollistanut sen, että pienet yritykset kaikilla eri aloilla ovat voineet parantaa kilpailukykyään ja tavoittaa uusia asiakkaita; katsoo, että digitaaliverotusta koskevien EU:n toimenpiteiden aiheuttamaa kuormitusta ei saisi kohdistaa pienempiin startup- ja scale-up-yrityksiin;

Torstai 29. huhtikuuta 2021

- O. ottaa huomioon, että digitaaliset yritykset tukeutuvat sisällön luomisessa voimakkaasti aineettomaan omaisuuteen erityisesti käyttäjätietojen käytön ja rahaksi muuttamisen kautta ja että tätä arvonmuodostusta ei oteta huomioon nykyisissä verojärjestelmissä; toteaa, että tämä ilmiö erottaa arvonmuodostuspaikan ja verotuspaikan toisistaan;
- P. katsoo, että digitaaliverotusta koskevan kansainvälisen sopimuksen tai EU:n asetuksen puuttuminen on este kilpailukykyisemmälle ja kasvua edistävälle liiketoimintaympäristölle digitaalisilla sisämarkkinoilla;
- Q. katsoo, että unionin vakava talouskriisi edellyttää nykyaikaista veropolitiikkaa, jonka avulla jäsenvaltiot voivat kerätä tehokkaammin ja vaikuttavammin veroja sisämarkkinoilla harjoitetusta toiminnasta;
- R. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä ja omaksuttava yhtenäinen, vahva ja kunnianhimoinen kanta kansainvälisissä veroneuvotteluissa;
- S. ottaa huomioon, että 27. marraskuuta 2020 annetuissa neuvoston päätelmissä todetaan, että Eurooppa-neuvosto ”arvioi tilannetta digitaalitalouden verotuksen tärkeän kysymyksen käsittelyssä” maaliskuussa 2021;
- T. ottaa huomioon, että G20-maiden valtiovarainministerit kokoontuivat 7.–8. huhtikuuta 2021 ja kokoontuvat 9.–10. heinäkuuta 2021 ja arvioivat osallistavan kehityksen neuvottelujen molempia pilareja;

Vastaaminen talouden digitalisaation asettamiin haasteisiin

1. toteaa, että nykyiset kansainväliset verosäännöt ovat peräisin 1900-luvun alkupuolelta ja että verotusoikeudet perustuvat pääasiassa yritysten fyysiseen läsnäoloon; huomauttaa, että digitalisaatio ja voimakas tukeutuminen aineettomaan omaisuuteen ovat lisänneet suuresti yritysten kykyä harjoittaa merkittävää liiketoimintaa lainkäyttöalueella ilman fyysistä läsnäoloa siellä, minkä vuoksi yhdellä lainkäyttöalueella maksetut verot eivät enää vastaa siellä syntyntä arvoa ja voittoa, mikä voi johtaa veropohjan rapautumiseen ja voitonsiirtoihin;
2. kehottaa pitkälle digitalisoituneiden monikansallisten yritysten verotusoikeuksien uutta ja oikeudenmukaisempaa jakamista ja perinteisen kiinteän toimipaikan käsitteen tarkistamista, koska se ei kata digitaalitaloutta; palauttaa mieleen parlamentin kannan C(C)CTB:hen virtuaalisen kiinteän toimipaikan luomiseksi ottaen huomioon sen, missä arvo tuotetaan ja käyttäjien tuottaman arvon ja voittojen perusteella; korostaa, että verkkoalustojen käyttäjät ja digitaalisten palvelujen kuluttajat ovat nyt keskeisiä tekijöitä pitkälle digitalisoitujen yritysten arvonmuodostuksessa ja että niitä ei voida siirtää lainkäyttöalueelle ulkopuolelle samalla tavalla kuin pääomaa ja työvoimaa, minkä vuoksi ne olisi otettava perustaksi uuden verotuksellisen siteen määrittelylle, jotta voidaan tarjota tehokas oikeussuoja aggressiivista verosuunnittelua ja veronkiertoa vastaan;
3. yhtyy huoleen, että kyseessä olevien ongelmien suppea määrittely johtaisi kohdennettujen sääntöjen laatimiseen vain tiettyjä yrityksiä varten; korostaa, että siirtohintoja, kiinteiden toimipaikkojen määrittelyä ja erilaisista liian monimutkaisista verojärjestelmistä johtuvia verotuksen aukkoja on tarkasteltava uudelleen erityisesti kaksinkertaista verotusta koskevien sopimusten osalta,
4. korostaa, että digitaalitalouden verottamista koskevissa uusissa ratkaisuisissa olisi mieluiten verotettava voittoja, ei tuloja;
5. panee merkille taloutemme huomattavan kehityksen, joka on tapahtunut digitalisaation ja globalisaation ansiosta; panee merkille digitalisoinnin myönteiset vaikutukset yhteiskuntaamme ja talouksiimme sekä digitalisoinnin merkittävän potentiaalinen verohallinnolle, sillä sen avulla voidaan tarjota parempia palveluja kansalaisille, lisätä kansalaisten luottamusta viranomaisiin ja parantaa kilpailukykyä; pitää valitettavana kansainvälisen verojärjestelmän puutteellisuutta, sillä se ei ole aina sopiva vastaamaan asianmukaisesti globalisaation ja digitalisaation haasteisiin; kehottaa tekemään sopimuksen, jolla pyritään oikeudenmukaiseen ja tehokkaaseen verojärjestelmään, ja samalla kunnioittamaan kansallista verotuksellista itsemääräämisoikeutta;
6. kehottaa uudistamaan verojärjestelmää veropetosten ja veronkierron torjumiseksi; korostaa, että unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi otettava johtoasema näiden puutteiden korjaamisessa;
7. korostaa tarvetta verottaa monikansallisia yhtiöitä oikeudenmukaisen ja tehokkaan maiden välisen verotusoikeuksien jakokaavan perusteella; palauttaa mieleen yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa (CCCTB) koskevan komission ehdotuksen;

Torstai 29. huhtikuuta 2021

8. korostaa tarvetta puuttua digitaalitalouden aliverotukseen; korostaa, että on otettava huomioon pitkälle digitalisoituneiden monikansallisten yritysten luontainen liikkuvuus erityisesti arvonmuodostuksen kannalta ja varmistettava verotusoikeuksien oikeudenmukainen jakautuminen kaikkien niiden maiden kesken, joissa ne harjoittavat taloudellista toimintaa ja luovat arvoa, tutkimus ja kehittäminen mukaan luettuina; toteaa, että jotkin voimassa olevat kaksinkertaista verotusta koskevat sopimukset voivat estää verotusoikeuksien oikeudenmukaisen jakamisen, ja kehottaa saattamaan ne ajan tasalle; korostaa pienten syrjäisten jäsenvaltioiden erityistilannetta;
9. katsoo, että tarvitaan lisätutkimuksia eri liiketoimintamallien kokonaisverorasituksesta; pitää valitettavana, että veronkierto paitsi haittaa julkisten tulojen keräämistä, mikä vahingoittaa julkisia palveluja ja siirtää verotaakkaa keskivertokansalaisille ja lisää siten eriarvoisuutta, sillä on lisäksi vääristävä vaikutus markkinoihin, koska se asettaa yritykset, erityisesti pk-yritykset, epäedulliseen asemaan ja luo esteitä uusille paikallisille tulokkaille; korostaa, että on otettava huomioon pk-yritysten mahdolliset markkinoillepääsyn esteet, jotta vältetään sellaisen digitaalialan luominen, jolla on vain muutamia suuria toimijoita;
10. muistuttaa, että digitaalirytysten tosiasiallinen verotusaste on keskimäärin vain 9,5 prosenttia, kun taas perinteisissä liiketoimintamalleissa se on 23,2 prosenttia;
11. korostaa, että digitaalipalvelujen kysyntä on tällä välin kasvanut räjähdysmäisesti, koska monet tehtävät on hoidettava etäpalveluna covid-19-pandemian yhteydessä; toteaa siksi, että tällaisten digitaalipalvelujen tarjoajat ovat olleet suotuisammassa asemassa kuin perinteiset yritykset, erityisesti pk-yritykset;
12. korostaa, että OECD:n ja G20-ryhmän vuoden 2015 loppuraportissa BEPS-toimenpiteestä 1 todetaan, että digitaalitaloudesta on tulossa yhä enenevässä määrin itse talous; toteaa, että useimmat talouden alat digitalisoituvat nopeasti ja että tarvitaan tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottava verojärjestelmä, jossa ei erotella digitaalitaloutta vaan varmistetaan tulojen oikeudenmukainen jakautuminen eri maissa, joissa arvoa luodaan;
13. panee merkille, että on tärkeää erottaa toisistaan verotuksen ja sääntelyn rooli ja että tulevaa digitaaliveropolitiikkaa ei pitäisi muotoilla siten, että sillä korjataan digitaalitalouden puutteita, kuten tietoa koskevalla monopoliasemalla saatavia tuottoja, jos sääntelytoimet olisivat sopivampia sen sijaan;

Maailmanlaajuinen monenvälinen sopimus: paras mutta ei ainoa tie eteenpäin

14. kehottaa tekemään kansainvälisen sopimuksen, jolla pyritään oikeudenmukaiseen ja tehokkaaseen verojärjestelmään; on tyytyväinen G20-ryhmän ja OECD:n osallistavan kehityksen pyrkimykseen saada aikaan maailmanlaajuinen yhteisymmärrys kansainvälisen verojärjestelmän monenvälisestä uudistamisesta jatkuvien voitonsiirtojen ja digitaalitalouden asettamiin haasteisiin vastaamiseksi; pitää kuitenkin valitettavana, että sopimuksen tekemiselle asetettua määräaikaa, joka oli vuoden 2020 loppuun mennessä, ei noudatettu; panee merkille, että ehdotuksista käydyissä keskusteluissa on edistytty teknisellä tasolla covid-19-pandemian aiheuttamista viivästyksistä huolimatta, ja kehottaa pääsemään nopeasti sopimukseen vuoden 2021 puoliväliin mennessä osallistavan neuvotteluprosessin avulla; kehottaa jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti verokysymysten käsittelyyn myös muilla kansainvälisillä foorumeilla, kuten YK:ssa;
15. panee merkille, että G20-ryhmän ja OECD:n osallistavassa kehityksessä ehdotettu kahden pilarin lähestymistapa ei rajoita digitaalitaloutta vaan pyrkii löytämään kattavan ratkaisun sen asettamiin uusiin haasteisiin; panee merkille osallistavan kehityksen jäsenten toisistaan poikkeavat näkemykset; katsoo kuitenkin, että pilarit olisi nähtävä toisiaan täydentävinä ja ne olisi hyväksyttävä vuoden 2021 puoliväliin mennessä;
16. korostaa, että toisen pilarin tavoitteena on vastata jäljellä oleviin BEPS-haasteisiin erityisesti varmistamalla, että suuret monikansalliset yritykset, myös digitalisoituneet, maksavat yhteisöverokannan efektiivisen vähimmäistason riippumatta siitä, missä ne sijaitsevat; pitää myönteisenä G20-maiden ja OECD:n osallistavan kehityksen neuvotteluissa ilmennytä uutta pontta, jota ovat antaneet Yhdysvaltojen hallinnon äskettäiset ehdotukset kansakuntien voimakkaasta kannustamisesta liittymään globaaliin sopimukseen, jolla pannaan täytäntöön maailmanlaajuiset vähimmäisverotusta koskevat säännöt; panee merkille, että tällaisia ehdotuksia ovat muun muassa aineettomasta omaisuudesta saatujen kevyesti verotettujen tulojen (GILTI) vähimmäisveron nostaminen 21 prosenttiin ja SHIELD-verokanta (Stopping Harmful Inversions and Ending Low-tax Developments), joka vastaisi GILTI-verokantaa, jos toisesta pilarista⁽¹³⁾ ei päästä maailmanlaajuiseen sopimukseen; katsoo, että vahvistettavan vähimmäisverokannan tason olisi oltava oikeudenmukainen ja riittävä, jotta estetään voitonsiirrot ja haitallinen verokilpailu;

⁽¹³⁾ The Made In America Tax Plan, 2021, Yhdysvaltain valtiovarainministeriö, s. 12.

Torstai 29. huhtikuuta 2021

17. kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että G20:n ja OECD:n osallistavan kehyksen neuvottelujen tulevissa kompromisseissa otetaan huomioon EU:n edut ja vältetään lisäämästä monimutkaisuutta ja byrokratiaa pk-yrityksille ja kansalaisille;

18. suhtautuu myönteisesti OECD:n sihteeristön pyrkimykseen löytää ratkaisu kysymykseen, miten nykyisiä kansainvälisiä verosääntöjämme voidaan mukauttaa globalisoituneeseen ja digitalisoituneeseen talouteen; suhtautuu myönteisesti ensimmäiseen pilariin sisältyvään ehdotukseen uudesta verotuksellisesta siteestä ja uusista verotusoikeuksista, jotka antaisivat mahdollisuuden verottaa monikansallisia yrityksiä markkina-alueilla niiden taloudellisen toiminnan perusteella, vaikka niillä ei olisi siellä fyysistä läsnäoloa; korostaa, että vuorovaikutus käyttäjien ja kuluttajien kanssa edistää merkittävästi arvonmuodostusta pitkälle digitalisoiduissa liiketoimintamalleissa ja että se olisi siksi otettava huomioon verotusoikeuksia jaettaessa; toteaa, että joistakin toimintavaihtoehdoista on vielä päätettävä maailmanlaajuisesti;

19. toteaa, että niin kutsuttu A-määrä loisi uuden verotusoikeuden markkina-alueille; korostaa, että näiden uusien verotusoikeuksien olisi katettava kaikki suuret monikansalliset yritykset, jotka voisivat harjoittaa BEPS-käytäntöjä, ja ainakin automatisoidut digitaaliset palvelut ja kuluttajien kanssa suoraan asioivat yritykset, aiheuttamatta kuitenkaan uusia ja tarpeettomia rasitteita pk-yrityksille tai lisäämättä palvelujen kustannuksia kuluttajille;

20. pyytää jäsenvaltioita tukemaan sopimusta, jolla varmistetaan, että riittävä määrä voittoja kohdennetaan uudelleen markkina-alueille, ja jonka olisi mentävä rutiininomaisten ja ei-rutiininomaisten voittojen erottelua pidemmälle, mikä voisi johtaa pelkästään keinotekoisii erotteluihin;

21. on huolissaan siitä, että erittäin monimutkainen järjestelmä voisi itse asiassa lisätä mahdollisuuksia kiertää vasta sovitut sääntöjä, ja kehottaa OECD:tä ja neuvottelevia jäsenvaltioita pyrkimään yksinkertaiseen ja toimivaan ratkaisuun; kehottaa tarkastelemaan OECD:n ja G20-ryhmän BEPS-toimintasuunnitelman hallinnollisiin vaikutuksiin liittyviä havaintoja;

22. suosittaa, että jäsenvaltioiden neuvotteluissa ajamalla toimintavaihtoehdoilla olisi vähennettävä monimutkaisuutta; kannattaa siksi yksinkertaistettuja hallinnollisia menettelyjä sellaisille monikansallisille yrityksille, joihin sovelletaan uusia verotusoikeuksia, jotta voidaan myös keventää täytäntöönpanosta jäsenvaltioille aiheutuvaa taakkaa ottaen huomioon jäsenvaltiot, jotka eivät osallistu kilpailua vääristäviin verojärjestelyihin, kuten poikkeuksellisen edullisiin sopimuksiin (sweetheart deals); katsoo, että markkinaehtoperiaatteen uudistaminen olisi asianmukaista;

23. kehottaa komissiota ja neuvostoa tehostamaan vuoropuhelua Yhdysvaltojen uuden hallinnon kanssa digitaaliveropolitiikasta yhteisen lähestymistavan löytämiseksi G20-ryhmän ja OECD:n osallistavan kehyksen neuvottelujen puitteissa ennen kesäkuuta 2021; pitää myönteisenä Yhdysvaltojen uuden hallinnon äskettäistä ilmoitusta siitä, että se aikoo osallistua aktiivisesti OECD:n neuvotteluihin sopimukseen pääsemiseksi ja hylätä safe harbor -käsitteen; kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti Yhdysvaltojen ensimmäiseen pilariin ehdottamien uusien mukautusten vaikutuksia; kehottaa jäsenvaltioita vastustamaan safe harbor -lauseketta, joka uhkaa vakavasti heikentää uudistuspyrkimyksiä; kehottaa komissiota ajamaan omaa ehdotustaan digitaalitalouden haasteisiin vastaamiseksi, jos uudistuksen ensimmäiseen pilariin sisällytetään safe harbor -lauseke; muistuttaa tässä yhteydessä, että komission pitkän aikavälin ehdotuksessa keskityttiin merkittävään digitaaliseen läsnäoloon;

24. panee merkille ehdotuksen riitojen ehkäisy- ja ratkaisumekanismista kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja uusien sääntöjen hyväksynnän lisäämiseksi; korostaa jälkimmäisen mekanismin tärkeää roolia erityisesti siirtymäkauden aikana, kunnes uusi kansainvälinen verojärjestelmä on otettu käyttöön; korostaa kuitenkin, että verotuksen varmuus saavutetaan parhaiten ottamalla käyttöön yksinkertaiset, selkeät ja yhdenmukaistetut säännöt, joilla estetään riita-asiat alusta alkaen; korostaa, että mikään riitojen ehkäisy- ja ratkaisumekanismi ei saisi asettaa kehitysmaita epäedulliseen asemaan;

25. katsoo, että kansainvälisen sopimuksen avulla olisi vältettävä vahingollisia kauppakiistoja ja vastatoimia, joilla voi olla kielteisiä vaikutuksia muille talouden aloille;

26. kehottaa komissiota saattamaan päätökseen oman vaikutustenarviointinsa ensimmäisen ja toisen pilarin vaikutuksista jäsenvaltioiden veronkantoon ja tiedottamaan havainnoistaan neuvostolle ja parlamentille; kehottaa komissiota tämän vaikutustenarvioinnin perusteella neuvomaan ja ohjaamaan jäsenvaltioita ottamaan neuvotteluissa kantoja, jotka puolustavat EU:n etuja;

Torstai 29. huhtikuuta 2021

27. kehottaa jokaista jäsenvaltiota ja komissiota koordinoimaan kantojaan, jotta ne voivat puhua yhdellä äänellä;

Kehotus välittömiin EU:n toimiin

28. katsoo, että G20-ryhmän ja OECD:n osallistavan kehyksen epäonnistuminen ratkaisun löytämisessä lokakuussa 2020 on pitkittänyt digitaalitalouden aliverotusta; korostaa, että covid-19-pandemia on hyödyttänyt laajasti digitalisointuneita yrityksiä, lähinnä niitä, jotka pystyivät laajentamaan toimintaansa, kun taas monet muut yritykset, erityisesti pk-yritykset, ovat kärsineet, ja korostaa, että pandemia on nopeuttanut siirtymistä digitaalitalouteen ja korostanut siten entisestään tarvetta löytää monenvälisiä ratkaisuja nykyisen verojärjestelmän uudistamiseksi, jotta varmistetaan, että digitaalitalous maksaa oikeudenmukaisen osuuden;

29. korostaa, että hallitusten on kerättävä ennennäkemättömiä varoja covid-19-kriisistä toipumiseksi ja että tulojen käyttöönotto aliverotetuilta aloilta voi osaltaan auttaa elpymisen rahoitusta;

30. katsoo, että digitaalitaloudesta johtuvat verohaasteet ovat maailmanlaajuinen kysymys ja että kansainvälisen koordinoinnin mahdollistamiseksi tarvitaan pikaisesti sopimus G20-ryhmän ja OECD:n valtioiden tasolla; katsoo, että kunnianhimoinen ja yhdenmukainen kansainvälinen ratkaisu on parempi kuin kansallisten tai alueellisten digitaaliverojen tilkkutäkki, johon liittyy mahdollisia riskejä, ja että se saa huomattavasti todennäköisemmin yksimielisen tuen neuvostossa;

31. korostaa siksi, että riippumatta G20-ryhmän ja OECD:n osallistavan kehyksen neuvottelujen edistymisestä EU:lla olisi oltava varasuunnitelma ja valmius tehdä oma ehdotuksensa digitaalitalouden verottamiseksi vuoden 2021 loppuun mennessä, etenkin kun OECD:n ehdotukset koskevat vain yhtä suppeaa yritysryhmää eivätkä ehkä ole riittäviä; kehottaa komissiota noudattamaan 16. joulukuuta 2020 tehtyä toimielinten sopimusta talousarvioyhteistyöstä esittämällä ehdotuksensa digitaaliverosta kesäkuuhun 2021 mennessä ja ennakoimaan niiden yhteensopivuutta G20-ryhmän ja OECD:n osallistavan kehyksen toteuttaman uudistuksen kanssa, jos asiasta päästään sopimukseen; suosittaa, että komissio laatii vuoden 2021 puoliväliin mennessä etenemissuunnitelman, jossa otetaan huomioon eri skenaarit, erityisesti OECD:n tasolla saavutetun yhteisymmärryksen ja tilanteen ilman sitä;

32. kehottaa komissiota harkitsemaan erityisesti väliaikaisen EU:n digitaalisten palvelujen veron käyttöönottoa välttämättömänä ensimmäisenä askeleena; korostaa, että jos OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen puitteissa päästään kansainväliseen sopimukseen, näitä eurooppalaisia ratkaisuja olisi mukautettava vastaavasti; muistuttaa, että EU:n digitaalisten palvelujen veroa voidaan harkita vain väliaikaisena ensimmäisenä askeleena;

33. kehottaa EU:ta panemaan kansainvälisten neuvottelujen tuloksen perusteella tehtävä sopimus täytäntöön yhdenmukaisella tavalla ja kehottaa komissiota antamaan asiaa koskevan ehdotuksen;

34. huomauttaa, että OECD:n neuvottelujen epäonnistuminen lisäisi digitaaliverojen pirstaloitumista, mikä voisi olla haitallista myös eurooppalaisille yrityksille, jotka pyrkivät laajentamaan liiketoimintamalliaan muille markkinoille; muistuttaa, että on tärkeää päästä sopimukseen OECD:n tasolla mahdollisten kauppasotien välttämiseksi; korostaa, että vaikka verotus kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, tarvitaan vahvaa koordinaointia;

35. näkee, että EU:n digitaalialan yritykset, joiden päätoimipaikka on jossakin EU:n jäsenvaltiossa ja jotka ovat EU:n yhteisöveron alaisia, ovat epäedullisessa asemassa verrattuna ulkomaisiin yrityksiin, joilla ei ole ”fyysistä läsnäoloa” missään jäsenvaltiossa ja jotka voivat näin ollen välttyä yhteisöverojen maksamiselta EU:ssa, vaikka ne toimisivat eurooppalaisten käyttäjien kanssa; korostaa tarvetta luoda tasapuoliset toimintaedellytykset perinteisten palvelujen ja automatisoitujen digitalisoitujen palvelujen tarjoajille ja kuluttajien kanssa suoraan asioiville yrityksille EU:ssa varmistamalla, että viimeksi mainittuja verotetaan oikeudenmukaisesti siellä, missä ne tekevät voittoa;

36. korostaa, että EU:n digitaalisten palvelujen verossa on aina vältettävä säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten tarpeeton nousu ja annettava selkeät määritelmät verotettavista tuloista ja avoimet säännökset, joita on helppo noudattaa ja valvoa ja jotka edistävät oikeusvarmuutta ja sääntelyn varmuutta;

37. kehottaa hyväksymään oikeasuhtaiset säännöt, jotta ei heikennetä pk-yrityksiä, startup-yrityksiä ja yrityksiä, jotka ovat osallisina yritysten digitalisoinnissa; korostaa, että veropolitiikka voi olla yksi välineistä, joilla tuetaan sisämarkkinoiden kilpailukykyä tältä osin; korostaa, että tarvitaan kasvua edistävää veropolitiikkaa, jolla pyritään vahvistamaan sisämarkkinoiden kansainvälistä kilpailukykyä;

Torstai 29. huhtikuuta 2021

38. korostaa, että nykyisiä kaksinkertaista verotusta koskevia sääntöjä on tarkistettava sen varmistamiseksi, että kaikkia EU:sta lähteviä voittoja verotetaan;

39. toteaa, että jotkut jäsenvaltiot pitävät suurten pitkälle digitalisoituneiden yritysten verotusta kiireellisenä asiana ja ovat sen vuoksi ottaneet käyttöön digitaalisten palvelujen veroja kansallisella tasolla; toteaa, että näillä kansallisilla digitaaliveroilla on vaikutuksia kansainväliseen kauppaan ja neuvotteluihin; huomauttaa kuitenkin, että kansallisten ratkaisujen yksipuolinen käyttöönotto voi aiheuttaa sisämarkkinoiden pirstoutumisen ja verotuksen epävarmuuden riskin; korostaa, että kansallisten toimenpiteiden lisääntyminen tekee koordinoitua eurooppalaisen ratkaisun tekemisestä entistä kiireellisempää; muistuttaa, että näistä kansallisista toimenpiteistä olisi luovuttava asteittain, jos löydetään tehokas monenvälinen ratkaisu;

40. muistuttaa, että vaikka verotus kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan, hallitusten on käytettävä sitä mahdollisimman suurella määrällä tavalla, joka on EU:n lainsäädännön yhteisten periaatteiden mukainen, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus kansallisten kehysten välillä ja mahdollistaa näin reilu kilpailu ja välttää kielteiset vaikutukset EU:n verotusperiaatteiden yleiseen johdonmukaisuuteen;

41. toteaa, että neuvosto ei päässyt yksimielisyyteen yhdestäkään asiaan liittyvästä komission ehdotuksesta, eli digitaalisten palvelujen verosta, merkittävästä digitaalisesta läsnäolosta tai yhteisestä yhteisöveropohjasta ja yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan uudelleen kantaansa näihin ehdotuksiin siinä tapauksessa, että OECD:n neuvottelut epäonnistuvat, erityisesti covid-19-kriisin ennennäkemättömien olosuhteiden vuoksi, tai harkitsemaan niiden sisällyttämistä OECD:n sopimusten mahdolliseen tulevaan täytäntöönpanoon ja harkitsemaan kaikkia perussopimusten mukaisia vaihtoehtoja, jos yksimieliseen sopimukseen ei päästä;

42. kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään uudelleen korkean tason poliittisen vuoropuhelun neuvostossa, valmistelemaan maaperää päätökselle, joka koskee digitaalitalouden verotusta sisämarkkinoilla, kansainvälisten neuvottelujen tuloksesta riippumatta; kehottaa neuvostoa etenemään parlamentin jo hyväksymien lainsäädäntöehdotusten käsittelyssä, jotta voidaan noudattaa EU:n toimielinten välisen vilpittömän yhteistyön periaatetta;

43. panee tyytyväisenä merkille 14. tammikuuta 2021 annetun komission alustavan vaikutustenarvioinnin digitaaliverosta; toteaa, että digitalisaatio voi lisätä tuottavuutta ja kuluttajien hyvinvointia mutta että on myös äärimmäisen tärkeää varmistaa, että suuret, pitkälle digitalisoituneet yritykset maksavat oikeudenmukaisen osuutensa yhteiskunnalle; kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti, miten digitaalisten toimintojen, liiketoimien, palvelujen tai yritysten soveltamisala, määritelmä ja segmentointi vastaavat kansainvälisiä pyrkimyksiä löytää maailmanlaajuisen ratkaisun;

44. tunnustaa alustavassa vaikutustenarvioinnissa mainitut seuraavat kolme veropoliittista toimintavaihtoehtoa:

- a) yhteisöveron korotus, joka olisi yhteensopiva kansainvälisten neuvottelujen ja kahdenvälisten verosopimusten kanssa,
- b) tuloihin perustuva vero, jos tehokasta kansainvälisesti sovitua ratkaisua ei ole, mutta huomauttaa kuitenkin, että digitaaliverolla olisi mieluiten verotettava voittoja,
- c) EU:ssa yritysten välillä toteutetuista digitaalisista liiketoimista kannettava vero, jossa on vaarana, että veronmaksurasitus siirtyy suurilta digitaalisilta yrityksiltä pienemmille yrityksille, jotka käyttävät näitä palveluja;

45. pyytää yksityiskohtaista arviota vaikutuksista, joita kullakin vaihtoehdolla olisi sekä EU:n digitaalistrategiaan että sisämarkkinoihin, sekä mahdollisista kauppakiistoista ja muiden talouden toimijoiden vastatoimista ja mahdollisista heijastusvaikutuksista muille talouden aloille;

46. kehottaa varmistamaan vahvemman roolin parlamentille lainsäädäntömenettelyissä verotuksen alalla; kehottaa komissiota selvittämään kaikki perussopimusten tarjoamat mahdollisuudet; panee tässä yhteydessä merkille komission 15. tammikuuta 2019 antamassaan tiedonannossa ”Kohti tehokkaampaa ja demokraattisempaa päätöksentekoa EU:n veropoliittikan alalla” ehdottamasta etenemissuunnitelmasta määränemistäänestyksiin;

Digitaalivero EU:n uutena omana varana

47. suhtautuu myönteisesti 16. joulukuuta 2020 tehtyyn Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission väliseen toimielinten sopimukseen talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöönottamiseksi⁽¹⁴⁾, kun otetaan huomioon yleiskatteisuusperiaate, ja muistuttaa komission oikeudellisesti velvoittavasta sitoumuksesta esittää lainsäädäntöehdotus EU:n digitaaliveron käyttöönotosta omina varoina kesäkuuhun 2021

⁽¹⁴⁾ EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 28.

Torstai 29. huhtikuuta 2021

mennessä; korostaa parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisesti sitovaa sitoumusta noudattaa viipymättä etenemissuunnitelmassa esitettyjä toimia, jotta se voidaan ottaa käyttöön viimeistään 1. tammikuuta 2023;

48. muistuttaa, että parlamentti on vahvistanut useaan otteeseen useissa mietinnöissä ja päätöslauselmissa suurella enemmistöllä olevansa sitoutunut siihen, että otetaan käyttöön EU:n digitaalivero omina varoina ⁽¹⁵⁾;

49. painottaa, että toimielinten välinen sopimus, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöönottamiseksi, sitoo neuvostoa, parlamenttia ja komissiota etenemään peruuttamattomasti kohti sellaista EU:n digitaaliveroa, josta tulee kokonaisuudessaan osa EU:n pitkän aikavälin talousarvioita omina varoina ja pitkän aikavälin vakaana tulonlähteenä; korostaa, että riippumatta siitä, määritelläänkö perussäännöt OECD:n vai EU:n tasolla, jäsenvaltioiden digiverotuksesta peräisin olevista tuloista voi ja pitää tulla omia varoja; katsoo, että samaa lähestymistapaa olisi noudatettava myös kaikkien muiden OECD:n tasolla tehtyjen sopimusten tuottamien tulojen osalta;

50. katsoo, että EU:n digitaaliverosta saatavat tulot liittyisivät erottamattomasti sisämarkkinoiden ja ”digitaalisen unionin” avoimiin rajoihin ja muodostaisivat näin ollen erittäin sopivan ja todellisen perustan EU:n omille varoille; korostaa, että tämän uuden julkisen tulonlähteen ohjaaminen EU:n talousarvioon auttaisi ratkaisemaan useita ongelmia, jotka liittyvät verotuksen vastaavuuteen ja johdonmukaisuuteen;

51. kehottaa laatimaan verotuksen suunnittelua ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt, joilla pyritään minimoimaan riski siitä, että EU:n kansalaisiin ja kuluttajiin kohdistuu taloudellisia vaikutuksia; on vakuuttunut siitä, että digitaaliveron tuoton muuttaminen EU:n talousarvion omiksi varoiksi auttaisi jakamaan uudelleen ja hajauttamaan kyseiset kustannukset oikeudenmukaisesti EU:n jäsenvaltioiden kesken;

52. muistuttaa, että EU:n digitaaliveroihin ja/tai OECD:n sääntöihin perustuvia omia varoja ei yleiskatteisuusperiaatteen mukaisesti saa virallisesti korvamerkitä minkään tietyn ohjelman tai rahaston menoihin; muistuttaa, että ne muodostavat yleisen tulonlähteen yhdessä muiden uusien omien varojen kanssa, joiden kokonaismäärän olisi oltava riittävä kattamaan vähintään Next Generation EU -elpymisvälineen takaisinmaksusta aiheutuvat kustannukset; muistuttaa, että kaikki uusista omista varoista saatavat tulot, jotka ylittävät todelliset takaisinmaksutarpeet, palvelevat edelleen EU:n talousarviota yleisinä tuloina;

53. muistuttaa, että toimielimet toteavat toimielinten välisen sopimuksen liitteessä II olevan G kohdan mukaisesti, että uusien omien varojen korin käyttöönottamisella olisi tuettava unionin menojen riittävää rahoitusta monivuotisessa rahoituskehityksessä;

54. katsoo, että EU:n digitaaliverosta saatava tuotto on osa uusien omien varojen koria, jonka tuotot riittävät vähintäänkin kattamaan EU:n talousarvion kautta Next Generation EU -elpymisvälineen avustuksista aiheutuvat tulevat takaisinmaksukustannukset (lyhennykset ja korot), joiden odotetaan olevan keskimäärin noin 15 miljardia euroa vuodessa ja enintään 29,25 miljardia euroa vuodessa vuosina 2028–2058 ilman, että joudutaan leikkaamaan EU:n ohjelmia koskevia menoja; toteaa, että tulojen määrän arviot vaihtelevat useista miljardeista euroista useisiin kymmeniin miljardeihin euroihin riippuen useista tekijöistä, kuten veroperusteen tarkasta määritelmästä, verovelvollisesta, verotuspaikasta, laskentatavasta ja verokannasta sekä asiaan liittyvien alojen talouskasvun nopeudesta;

55. katsoo, että toimielinten välisen sopimuksen etenemissuunnitelman mukaisen uusien omien varojen korin käyttöönotto, mukaan lukien EU:n digitaalivero, lisää EU:n taloudellista riippumattomuutta ja sen kykyä vastata EU:n kansalaisten odotuksiin, jotka koskevat EU:n strategisia poliittisia tavoitteita, kuten oikeudenmukaisia ja vahvoja eurooppalaisia sisämarkkinoita, oikeudenmukaiseen siirtymään perustuvaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa, Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria ja digitalisaatiota, sekä EU:n lisäarvon tuottamista, josta saadaan suuria tehokkuushyötyjä kansallisiin menoihin verrattuna;

⁽¹⁵⁾ Erityisesti 14. maaliskuuta 2018 annettu päätöslauselma Euroopan unionin omien varojen järjestelmän uudistamisesta (EUVL C 162, 10.5.2019, s. 71), 14. marraskuuta 2018 annettu Euroopan parlamentin väliaikainen mietintö monivuotisesta rahoituskehityksestä 2021–2027 – parlamentin kanta yhteisymmärryksen saavuttamiseksi (EUVL C 363, 28.10.2020, s. 179), 10. lokakuuta 2019 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma monivuotisesta rahoituskehityksestä 2021–2027 ja omista varoista: aika vastata kansalaisten odotuksiin (hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0032), 15. toukokuuta 2020 annettu päätöslauselma uudesta monivuotisesta rahoituskehityksestä, omista varoista ja elpymissuunnitelmasta (hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0124), 23. heinäkuuta 2020 annettu päätöslauselma Eurooppa-neuvoston 17.–21 päivänä heinäkuuta 2020 pidetyn ylimääräisen kokouksen päätelmistä (hyväksytyt tekstit P9_TA(2020)0206) ja 16. syyskuuta 2020 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä (hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0220).

Torstai 29. huhtikuuta 2021

56. muistuttaa, että digitaaliverosta saatavilla tuloilla on osallistuttava elpymisvälineen takaisinmaksuun ja unionin ohjelmiin ja rahastoihin liittyvien menojen rahoittamiseen; vahvistaa tässä yhteydessä, että kaikki jäsenvaltioiden pidättämät digitaaliveron tuotot olisi suhteutettava tiukasti niille aiheutuviin kantokustannuksiin eivätkä ne saisi aiheuttaa kohtuutonta haittaa EU:n talousarviolle;

57. vaatii komissiota ottamaan huomioon parlamentin kannan valmistellessaan lainsäädäntöehdotuksia EU:n digitaaliveron käyttöönottamisesta omina varoina ja tarkistettua päätöstä omista varoista sekä kehottaa neuvostoa hyväksymään ehdotuksen pikaisesti etenemissuunnitelman mukaisesti; kannustaa toimielimiä osallistumaan nopeasti ja rakentavasti omia varoja koskevassa etenemissuunnitelmassa tarkoitettuun ”säännölliseen vuoropuheluun”; kehottaa Eurooppa-neuvostoa tukemaan EU:n määrätietoista johtoasemaa maailmanlaajuisissa pyrkimyksissä kohti oikeudenmukaisempaa verotusta toteuttamalla nopeita ja määrätietoisia toimia digitaaliveron käyttöönottamiseksi omina varoina vuoden 2021 aikana; pitää tässä yhteydessä myönteisenä Eurooppa-neuvoston jäsenten 25. maaliskuuta 2021 antamaa julkilausumaa, jossa korostetaan heidän sitoutumistaan näihin pyrkimyksiin;

o

o o

58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
